

Onderduikers bij Bakkers Derk

In de bezettingsjaren heb ik hier op de boerderij heel wat onderduikers gehad. Het was hier een komen en gaan van verschillende mensen. Een gedeelte van die onderduikers was in de boerderij ondergebracht, anderen zaten in de schuur of in het kippenhok en zelfs sliepen sommigen 's nachts in de bietenkuil, die met hooi en stro wat behaaglijk was gemaakt. Overdag was bijna iedereen aan het werk op het land of in de boerderij. Er was altijd wel iets te doen en men wilde graag iets omhanden hebben. Als er onraad dreigde was in een oogwenk alles opgeruimd en iedereen vertrokken. Gelukkig hadden we bij de boerderij wat opgaand kreupelhout, zodat iedereen zich goed kon verstoppen, Ook daar waren door de onderduikers verschillende holen gemaakt. In 1943, welke maand dat geweest is, weet ik niet meer, kwam W. te Selle, die hier ook in de buurt heeft gewoond, bij me en vroeg of ik een zekere Van de Boogerd kon opnemen. Deze man was officier geweest en wilde onderduiken. Te Selle vertelde er bij, dat deze officier bij het 2-III-11 R.I. was geweest, waarbij ook Te Selle had gediend. Ik wist toen nog niet dat Van de Boogerd uit 2-III-11 R.I. een verzetsgroep wilde maken. Goed, oom Gerrit, zoals hij door iedereen werd genoemd, kwam bij mij in huis. Na een poosje kreeg ik in de gaten, wat zijn bedoeling was. Er waren toen al ongeveer achttien jongens van het 2-III-11 R.I. in de omgeving ondergebracht en ik bracht nogal wat berichten over naar die verschillende boerderijen. Ook ging ik met ,oom Gerrit veel op pad naar boerderijen in de omgeving van Beltrum en Eibergen en zodoende kwam ik ook wel eens bij Te Morsche. Het moet omstreeks eind 1943 zijn geweest, dat Van de Boogerd mij vroeg of hij zijn vrouw en twee kinderen bij mij mocht onderbrengen. Hij zelf ging dan naar de boerderij van Te Morsche. Daar was hij nog dichterbij en tussen zijn jongens en men liep niet zoveel risico, omdat de familie dan op verschillende plaatsen zat. Nu, mijn vrouw en ik vonden dat goed. Een paar weken later stopte voor onze boerderij een Duitse auto met een Duits militair kenteken. Als begeleider was daarbij een zekere Verkerke. Hij zou inspecteur van politie in Rotterdam zijn en daarbij kwamen nog twee Duitse militairen mee. Ik heb mevrouw Van de Boogerd en de twee kinderen het zogenaamde opkamertje, dat op zolder was gelegen, gegeven. De begeleiders brachten ook verschillende kisten en dozen naar binnen. Wat daar inzate wist ik toen nog niet. Toen de vrachtauto weer wegreed kreeg ik commentaar van de burens die: gezien hadden dat Duitse militairen wat naar binnen hadden gebracht en dat wekte hun nieuwsgierigheid op. Ik heb toen maar het een of andere verhaal verteld, maar erg voldaan gingen ze niet weg. Intussen was het hier weer een komen en gaan van verschillende verzetslieden en ook oom Gerrit kwam hier vaak even binnenwippen. Hij had vele plannen met zijn jongens en zijn vrouw steunde die plannen. Toen Van de Boogerd op 20 april 1944 door Willy Markus in Zutphen was verraden, hoorden we enige dagen later dat oom Gerrit was opgesloten in De Koepel te Arnhem. Ik vergeet nooit, dat mevrouw Van de Boogerd te gen mij zei: "Markerink, nu mijn man gepakt is door de S.D. moeten een paar kisten en dozen zo spoedig mogelijk verdwijnen". Zij vertelde mij toen, dat er gegevens in zaten van het 2-III-11 R.I. en er was ook een kist met munitie en Duitse uniformen bij. Nadat dit gebeurd was is mevrouw Van de Boogerd nog ongeveer drie maanden bij ons geweest. Zij heeft toen allerlei instanties bezocht om haar

man weer vrij te krijgen, maar dat heeft niet mogen baten. Op 25 juli 1944 is oom Gerrit gefusilleerd in Fort Reinouwen bij Utrecht. Mevrouw Van de Boogerd is daarna vertrokken naar het dorpje Zwartewaal, waar haar man ook geboren was en waar een zuster van haar woonde.

Er was langzamerhand een paniekstemming uitgebroken en toen men hoorde, dat oom Gerrit was gearresteerd ging ieder zijns weegs. De jongens van 2-III-11 R.I. die hier in de omgeving zaten, maakten dat ze wegkwamen. Hoewel wij in die periode geen razzia's hebben gehad, hoorden wij, dat er in de omgeving van Beltrum en Eibergen veel waren opgepakt. Ik voelde mij ook niet helemaal zeker en besloot elke avond ergens anders te gaan slapen. In de herfst van 1944 ben ik ondergedoken geweest bij de familie Klein Polsvoort in de gemeente Laren. Totdat mijn zwager, die melkrijder was, een ongeluk kreeg. Toen heb ik die functie van melkrijder overgenomen. Dat heb ik gedaan tot na de bevrijding. Even na de bevrijding kreeg ik een hevige maagbloeding. Dat kwam waarschijnlijk door de spanning die ik de laatste jaren van de oorlog had meegemaakt."